314a

Αἶνος. Μαρώνεια. Ῥοιτεῖον. 200 σ.χ.
Μέθυμνα. Δορίσκος. Ἐλαιοῦς. Χερρόνησος
Ἕλαιος. Ἀγορανόννησος. Θερμήδων.
Μαίδυλα. Ἑλλήσπονταις Μακεδονία

Philippus magis regio animo est usus: qui quum Attalum Rhodios que hostes non sustinuisset, ne Romano quidem, quod imminebat, bello territus, Philocle quodam ex praefectis suis cum duabus millibus peditum, equitibus ducentis ad praesidia Athaniensium ora illa duce tradita retinendi, et Maroneam proiecit; ipse tum eodem cum expeditis duabus millibus peditum, equitibus ducentis profit. Et Maroneam quidem primo impetu expugnavit. Denum inde cum magno labore, postremo proditione Ganymedes praefecti Ptolemaei, capit. Deinde alia castella, Cypsela, et Doriscum et Serrheum occupat. Inde progressus ad Chersonesum Elaeunta et Alopeconnesum tradentibus ipsis recepit. Callipolis quoque et Madytos dedita, et castella quaedam ignotilia.

T. Livius Lib. XXXI Cap. 16.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3146

Λίνος. Μακεδονία 200 π.Χ.

λόγος τῶν Δωρικῶν πρεσβειῶν εἰς τὴν Ἀθῆν. γραμ. ἀνεφέρ.

Totam orationis meae formam Macedones primum deinde Athenienses mutarunt. Nam et Macedones primum, ~~deinde~~ quum ad conquerendas Philippi injurias in tot sociis nobis urbes venissem, illo accusando Romanos, defensionem et accusationem pariterem habebam. effecerunt . . . . . .

Eadem Cianos Abydenos Aenos, Maronitas Thasios . . . . . Messenios hoc et Achaia existimat fuisse.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

314γ

Per idem fere tempus consuli, transgresso Senonum Maronitarumque fines, nuntiatur, illum regium classem ad Myonnesum, retutamque a praesidio Lysimachium esse, id multo, quam de navali victoria, lætius fuit, utique postquam eo venerunt, refertaque urbs omnium rerum commeatibus, velut in adventum eorum parata, eos excepit; ubi tropaeum ultimum victoriae in obsidenta urbe sibi proposuerunt, ibi paucos dies statiua habuere, ut impedimenta eo prius conseqeuerentur, qui passim per omnia Thraciae castella, fessi morbis ac longitudine viae relicti erant. Acceptis omnibus, Ingressi rursus iter per Chersonesum, Hellespontum pervenimus: ubi, omnibus una regis lumenis ad trajiciendum praeparatis, velut in parata litora, nullo prohibente, abiisetis delectis navibus sine tumult trajecere

T. Livius
Lib. XXXVII
Cap. 33.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Aval. Mancinus. Vinculis exso.
Attoxes. Gynnyrtha Atys, Koc. eos. de
Adiga vos Pelv. Paum p Macedoniam ex Italiam

Orb. xxxvii Ab Creta Ephesum Fabius redit, inde tri-
Kep 60 bus navibus in Thraciae oram missis, ad Ae-
no et Maronea praesidia Attalo deduc-
tis, ut in libertate eae civitates essent

Orb. xxxix Ut vera antiquam vetustatem hom-
Kep. 24 num, quae bellis civilibus amissa erat, re-
stituerit, non solum Italiam Thraciam ha-
bitat, legendis omnibus procurare atque
curare litus, dat Thracum etiam magnam
multitudinem in Macedoniam traducendam, qui
etiamque adigendis a Celtis omni cura in ma-
gnitudine regni opes intactas fuerat. Radiere dein-
de curae, quae de integro iram moverant in Ro-
manos. Thessalorum et Perrhaeborum querelae de
urbibus suis ab eo possessis, et legatorum Eume-
nis regis de Thraciis oppidis per vim sumptis,
traductaque in Macedoniam multitudine, ita
auditae erant, ut eas non negligi satis apparuit.
Maxime moverat senatum, quod jam Aeni et

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3142

Maronea effectui pervenirent audierant, minus Thessali curabant. Athenaeos quoque venerant legati, non partis amissae non finium jactaturam queruntur, sed totam Athamaniam sui juris judicioque regio esse. Et Maronitarum exsultabant fuit, quia libertatis eorum defensores ut regio praesidio liberos, Maronitas non, sed etiam Romanis jubebat. Maronitae.

Inde graviter offensus rex, Thessalonicen ut cogerendam de Thracia urbibus profiscitur. Illi legati Romanis ut liberas esse Aenum et Maroneam urbem Romani, nihil sui judicio ut alia dicere, quam ut admoneant, ea, quos verba, eos liberos relinquant, nec suum munus intercipi ab alio patiantur. Sin autem minor cura sit civitatum in Thracia positarum, multo verius esse, quae sub Antiocho fuerunt, praemia belli Romanorum

Rep. 27

314 J

Ἀνω. Μεγαλωνος. ἔτους.
Ὑποστυλου. Λουκιανου

quem, Philippum, hostem, vel pro hostis Ma-
tari maritis bello, quod adversus Philippum
ipsum fecerit populus Romanus a vel ei,
quod Antioni bella terra marique labori-
bus horribilique omnibus intulerit. Huberum
praetorem vero ipsum in eam rem
praejudicare, qui quum Chersonesum Lysima-
chiam que Macedoniae Maronaeam, eaque urbes
Thracum praefecti tenuisse, quae inter propinquas
regiones sunt expendantur imperii numeris.
Lect. Nam Philippum quidem quae ante mente
in populum Romanum, aut jura imperii, quum Thra-
ces a finibus Macedoniae abstinuerint, civitatibus his
praesidia imposuisse? Vocari Maronitae jubentur
ab iis centuriae omnia de statu civitatium ea-
rum scriptura. Legati Maronitarum vocantur, non
uno loco tantum urbis praesidium regium esse
sicut in aliis civitatibus, dixerant, sed plurimis
dimot, et plenum Macedonum Maronaeam obti-
nere dominari usque ad Thracas regionis hiscetis
ipsa et in secunda et in conscribendis diversis
temporibus et cupere fines et Maronaeae urbis. Ut Huber-

Αἶνος. Μαρώνεια. 185 σ. χ. Ῥωμαϊκὰ.
Παρωρεία. Φίλιππος

3141

quemque, quibus libertatis, quibus regum cau-
sit, aut exsultare pulsa patria, aut deco-
rata et deterioribus obnoxia sitera. De pua
etiam prium pacem adjuverant Q. Fabium
Labeonem, quum in regione eu fuisset, obexiss
prem Philippo veterem viam regiam, quae
ad Thracia Pazarcian ducit, Regnum ci-
mare declinantem. Philippus namque pastea de
flexit viam, per Maronitarum urbis agros
ampliectitur. Ad ea Philippus Rex ... , Leg. 33
quum adversus Thessalos ... ne ... ne
... diverendi viam, "Ubi cum Maroni-
tis, legati mihi ait cum Lucrea disceptatio
est, ad jus vetitum, Romanis . . . .
. . . . . Hinc quum consulis Philip-
ei, quum terra statuisset ducere exercitum
ad Hellespontum, non ita tantum per re-
gnum nostrum duci, sed vias etiam munivit pa-
ta per, commeatus praebui non per Maroni-
ae tantum sed per Thraciam, ut fatum, vete-
ra per quae praestanda a barbaris ... . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἶνος. Μαρώνεια. Ἐν τῷ ἑξῆς. Ἐπιβάτας.
Θρᾴκιος. Ἀνορμένεια. Βιζύης. Λιμένα
Ἄτραν.

. . . . . Dissertissima enim planissimaque in eo scriptum est, Chersonesum et Lysimachiam lumeni dare. Ubi tandem Aenus, et Maronea, et Thracae civitates ascriptae sunt? quod ut illis ne postulare quidem est ausus, sed apud eos favorem ab illis impetrare affectavit?

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Cap. 5. 11. V 167 ex X.

Cap. 10. Itaque introductus (scil. Antiochus) in senatum, gratulatus victoriam est, et sua merita eo bello pertinaciae, si quae essent, et factam defectionem, quae nuper ingenti motu facta erat, exposuit. Petiit ut legatos mitteret ad eos quorum auctoritate ab armis abstinerent. Illis pro regali utilitate editis mandatis, Aenum sibi et Maroneam petiit.

Cap. 11. Ad Abydenorumque urbem diripiendam L. Asturium misit (scil. Attalus), quod pertinacius quam ceteras civitates, in armis fuerant.

Αἴτια. Μακεδονικά. Περσικοί. 184 κ.ἑ. 3142
Ἡγήσας. Ὀνομαστί

« Illam deinde legationem novam Romanorum, cujus princeps ille, Claudius fuit, in Macedoniam et in Graeciam decreverunt eo mandatum, restituere civitates Thessalis et Perrhaebis ademptas. Illum mandatum et ad Aenum et Maronea praesidia deducere, maritimaque omnia Thraciae ab a Philippo et Macedonibus liberare. « — — — — —

— — — —

Diversis in legationibus, Philippus, a suis exercitibus pectus, cedendum civitatibus, dedendaque praesidia esse, Ilium, Maronitas, Aenos, quos ipse Thracum praesidio maritima eorum, manumittere et partis adversus principes recipere. Ille, pro Consulum quendam, unum et regni jam alia hostium Maroneae, mente Thracibus intermittit, dedit in bello capta urbe, eandem fecit. Et apud Romanos legatis petentes tam crudeliter adversus inermes Maronitas, tam superbe adversus populum Romanum factum, ut, quibus libertatem restituendam denuntiat, eos pro hostibus tractaretur, affirmabat se quicquam earum urbes, aut quemquam Aenorum praetinere. Traditione jubet illos dimittere, quorum alii ad se, alii ad Eumenem civitatem transierunt. Ad facile scitum esse praemunitarum Dios

Ἀίνος Μαρώνεια. Ἐπιστ. [illegible] 314u

Ἐπιστολή

Maeronitae; haud dubius, peractis omnibus bellis
et tam multis cladibus, neminem adhuc esse mansu-
rum. Neque Appius Rem indicatam fore dubita-
quaerendam. Si ad se culpam removeri vellet, in
temporum et Lucullorum, per quos nihil res mise-
ratur, mittunt Romam, ut eos ignotos [illegible]
dabit. Prima ante perturbavit se cum [illegible]
et eum [illegible], non unius et contrarii dimi[illegible]
et tandem animo se Lucullorum qui Mare[illegible]
[illegible] si utique vellent [illegible]
[illegible] quod [illegible]
[illegible] Maronea, [illegible]
[illegible] suis, et [illegible] magni [illegible]
[illegible] amice, et eundem [illegible]
[illegible] . . .

Dio. X

Dio Bib. XLVII. . . . Eum quae primo C. Lucullus in proelio [illegible]
Cap. 7. [illegible] Romanus [illegible], [illegible] [illegible]
Lucullus de Mithridate Rem [illegible] tum quum maxime Lucullus [illegible] quem de-
[illegible] omnia [illegible] in, quae [illegible] [illegible]
[illegible] de [illegible] [illegible] . . . Qui [illegible] [illegible]
[illegible], Maroneam Aenum, incolumes [illegible].

Dio. XXXVII. Cap. 1. Maronea urbs in Samnio.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ